NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
prednesené 8. apríla 2008 [1]

I — Úvod

1. Rechtbank van koophandel Brussel (Prvostupňový obchodný súd v Bruseli) položil štyri prejudiciálne otázky: dve sa týkajú zákonnosti opatrení belgických colných orgánov v boji proti napodobeninám, ostatné sa týkajú uplatnenia informácie získanej v rámci vykonania takýchto opatrení v súdnych konaniach proti paralelným dovozom nad rámec predpisov o činnosti colných úradníkov zameranej na určenie pirátskych tovarov.

2. Množstvo významov pojmu „pirát“ [z gréckeho slova πειρατής (peirates): bandita, koristník] nie je prekvapivé. Každé dieťa je schopné opísať tento archetyp vymenovaním jeho charakteristických vlastností: drevená noha, hák namiesto ruky, neoholená brada a páska na oči, daň za zvolený divoký životný štýl plný dobrodružstva a nebezpečenstva.

3. Toto vyobrazenie sa odovzdáva ako dedičstvo minimálne od obdobia romantizmu 19. storočia [2]; aj taký autor, akým je Balzac, ktorého nie je možné podozrievať, že by nasledoval diktát tohoto literárneho štýlu natoľko zakoreneného v prvej polovici 19. storočia, zahrnul sprisahanie pirátov do jedného zo svojich románov, bez pochýb ako trik k zvýrazneniu dramatičnosti strastiplnosti života Madame D'Aiglemont. [3]

4. Podstatné meno sa v ďalšom význame používa ako prídavné meno, najmä vtedy, ak je pripojené k určitému tovaru, takže poukazuje na nedostatok pravosti tovaru alebo na jeho uvedenie na trh prostredníctvom neortodoxných ciest. Tento význam je však v rozpore so skutočnou koristou týchto postáv, pretože tým, čo považujeme za protiprávne, nie je ukradnuté bohatstvo, ale jeho násilné odcudzenie z držby oprávnených

1 — Jazyk prednesu: španielčina.

2 — Hollywood pretvoril vzhľad týchto sympatických vodcov, keď sfilmoval dobrodružstvá kapitána Jacka Sparrowa a jeho nohsledov vo filme s názvom Piráti Karibiku, v ktorom je každá zhoda so skutočnosťou čistá náhoda.

3 — BALZAC, H. de: *La femme de trente an*. Ed. Flammarion, Paris, 1996, najmä s. 217 a nasl., opisuje, ako si Hélène, dcéra Madame D'Aiglemont a jej manžela, zoberie za muža korzára, aby na palube jeho lode Othello založili rodinu; po mnohých trápeniach a boji proti Saint-Ferdinand, pod velením generála, otca Hélène, loď stroskotá pri brehoch Cantabre a jej sa podarí zachrániť iba jedno zo svojich detí.

vlastníkov. Jeden básnik v óde na vzburu, ktorá je typická pre vtedajšiu dobu, označil loď za najvzácnejší majetok piráta, ktorý má väčšiu cenu, než úžasné ukradnuté poklady. [4]

5. V rámci právnej diskusie, ktorej predmetom musí byť toto stanovisko, je možné s trochou predstavivosti prirovnať podniky, ktoré vykonávajú paralelný dovoz, k pirátom, a tých, ktorí bránia svoje práva duševného vlastníctva ku korzárom, ktorí získali „licenciu korzára“ od svojich vlád k tomu, aby naháňali lode nepriateľských veľmocí. V európskom práve však platia tieto pojmy naopak, pretože hoci sa vyššie uvedené prirovnanie uplatní na obchod s tretími krajinami, v obchode Spoločenstva koná paralelný dovozca v súlade so zákonom, pričom má licenciu korzára k tomu, aby prenasledoval spoločnosti, ktoré sa pokúšajú o porušenie tejto slobody pohybu. Všetko závisí od uhla pohľadu, pretože pre tieto veľké podniky predstavujú „free riders“ alebo paralelní obchodníci predstavujú skutočných pirátov. [5]

II — Právny rámec

A — *Právna úprava Spoločenstva*

6. Boj proti obchodovaniu s pirátskym tovarom a s nedovolenými napodobeninami tohoto tovaru je upravený nariadením č. 1383/2003 [6], ako aj vykonávacím nariadením č. 1891/2004 (ďalej len „vykonávacie nariadenie“). [7]

7. Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1383/2003 opisuje pôsobnosť tohto nariadenia tým, že stanovuje podmienky, za ktorých colné orgány prijímajú opatrenia, ak existuje podozrenie, že tovar porušuje práva duševného vlastníctva, pretože ide o falšovaný tovar alebo nedovolené napodobeniny. Článok 3 ods. 1 vymedzuje oblasť pôsobnosti tak, že vylučuje pravý tovar, ktorý je v obehu ako paralelný dovoz.

8. K prijatiu opatrení colnými orgánmi dochádza na žiadosť držiteľa práva, ktoré bolo údajne porušené predtým, než došlo

4 — De ESPRONCEDA, J. (1808 — 1842), autor La canción del pirata (Pieseň piráta) v zbierke *Las mil mejores poesías de la lengua castellana* (Tisíc najlepších básní v kastílčine), Ediciones Ibéricas, 31. ed., Madrid, 1995, s. 302 a 303, zložil tieto verše: „Que es mi barco mi tesoro, / que es mi Dios la libertad, / mi ley la fuerza y el viento, / mi única patria la mar.“ [Nech je moja loď mojím pokladom, mojím bohom nech je sloboda, mojou vierou nech je sila a vietor, mojou jedinou vlasťou more (voľný preklad).]

5 — Toto označenie sa týka určitého typu pirátov, ktorí pôsobia predovšetkým v Karibiku a úplne voľne podľa svojvôle kradnú. Olivier de Oexmelin vo svojom diele *Historia de los aventureros que se distinguieron en las Indias* opisuje zaujímavé podrobnosti o živote týchto pirátov, napríklad sumu, ktorú prijali ako odškodnenie za zmrzačenie v boji: sto piastrov za oko a šesťsto piastrov za pravú ruku. MELEGARI, V.: *Piratas, corsarios y filibusteros,* preklad do španielčiny Fermín Muñoz, Ed. Bruguera, Barcelona, 1968, s. 82 a nasl.

6 — Nariadenie Rady (ES) č. 1383/2003 z 22. júla 2003, ktoré sa týka colného konania pri tovare podozrivom z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, pri ktorom sa zistilo, že sa takéto práva porušili (Ú. v. EÚ L 196, s. 7; Mim. vyd. 02/013, s. 469).

7 — Nariadenie Komisie (ES) č. 1891/2004 z 21. októbra 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 1383/2003 o prijatí opatrení colnými orgánmi pri tovare, pri ktorom je podozrenie z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, pri ktorom sa zistilo, že sa práva duševného vlastníctva porušili (Ú. v. EÚ L 328, s. 16).

k protiprávnemu konaniu za podmienok stanovených v článku 5 nariadenia č. 1383/2003. Pokiaľ však úradníci podozrievajú určitý tovar, článok 4 ich oprávňuje k tomu, aby z úradnej povinnosti upozornili držiteľa práva nehmotného vlastníctva, pozastavili prepustenie tovaru alebo ho zadržali po dobu troch pracovných dní od momentu prijatia oznámenia držiteľom práva, aby umožnili uvedenému držiteľovi práva podať žiadosť na prijatie opatrení.

9. V oboch prípadoch je potrebné použiť vzor žiadosti uvedený v prílohe I vykonávacieho nariadenia, ku ktorému je v súlade s článkom 6 nariadenia č. 1383/2003 pripojené vyhlásenie držiteľa práv, že prijíma zodpovednosť voči osobám dotknutým jeho konaním alebo opomenutím konania v prípade, ak sa prerušil postup začatý podľa článku 9 ods. 1 alebo sa následne zistí, že príslušný tovar neporušuje právo duševného vlastníctva.

10. Vyšetrovanie colných orgánov je upravené v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1383/2003:

„V súlade s platnými pravidlami príslušného členského štátu môžu colné orgány bez prezradenia akejkoľvek informácie, s výnimkou skutočného alebo predpokladaného množstva položiek a ich povahy, a pred informovaním držiteľa práva o možnom porušení, požiadať držiteľa práva o poskytnutie akýchkoľvek informácií, ktoré môžu byť potrebné na potvrdenie podozrenia.“

11. Článok 9 nariadenia č. 1383/2003 upravuje dozor colných orgánov nad tým, či žiadosť držiteľa porušeného práva duševného vlastníctva je prijatá. Prvý odsek tohoto článku ukladá colným orgánom povinnosť pozastaviť prepustenie tovaru alebo tovar zadržať v prípade najmenšej pochybnosti. Druhý odsek im ukladá povinnosť informovať držiteľa práva a deklaranta alebo držiteľa tovaru o skutočnom alebo odhadovanom množstve a skutočnej alebo predpokladanej povahe tovaru.

12. Článok 9 ods. 3 sa delí na tri pododseky:

„Vzhľadom na preukázanie, či sa právo duševného vlastníctva… porušilo… colný úrad alebo oddelenie, ktoré žiadosť spracovalo, informuje, na jeho požiadanie a ak je známy, držiteľa práva o menách a adresách príjemcu, odosielateľa, deklaranta alebo majiteľa tovaru a o pôvode a proveniencii tovaru podozrivého….

Colný úrad poskytne žiadateľovi… možnosť kontroly tovaru, ktorého uvoľnenie bolo odložené…

Pri kontrole tovaru môže colný úrad odobrať vzorky a… poskytnúť alebo zaslať ich držiteľovi práva, na jeho výslovnú žiadosť, prísne na účely analýz a umožnenie ďalšieho postupu. …“

13. Podľa článku 12 prvého odseku nariadenia č. 1383/2003, držiteľ práva použije informácie uvedené v článku 9 ods. 3 prvom odseku iba na účely stanovené v článkoch 10, 11 a 13 ods. 1.

14. Článok 12 druhý odsek sa týka použitia informácií získaných colnými orgánmi:

„Akékoľvek iné použitie nepovolené vnútroštátnym právom členského štátu, v ktorom situácia vznikla, môže, na základe práva členského štátu, v ktorom je príslušný tovar umiestnený, spôsobiť držiteľovi práva vyvodenie občianskoprávnej zodpovednosti a viesť k odkladu žiadosti o konanie…“

15. Nariadenie č. 1383/2003 nadobudlo účinnosť siedmym dňom po uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie, a síce 9. septembra 2003, ale jeho článok 25 druhý odsek posunul jeho uplatniteľnosť s účinnosťou od 1. júla 2004.

16. Podľa článku 9 ods. 1 vykonávacieho nariadenia:

„Žiadosti o prijatie opatrení, ktoré boli podané pred 1. júlom 2004 ostávajú v platnosti do konca ich zákonnej lehoty a nemožno ich predĺžiť. Po 1. júli 2004 súčasťou úplných žiadostí uvedených v článku 6 základného nariadenia [č. 1383/2003]… Navrhnuté vyhlásenie uvoľní záruky a poplatky splatné v členských štátoch.“

17. Vykonávacie nariadenie nadobudlo účinnosť dňom uverejnenia v Úradnom vestníku, a síce 30. októbra 2004, ale článok 11 druhý odsek stanovil dátum jeho spätnej účinnosti od 1. júla 2004.

18. Nakoniec je potrebné rovnako uviesť článok 15 Colného kódexu Spoločenstva [8], ktorý upravuje:

„Na všetky informácie, ktoré majú dôverný charakter alebo sa s nimi nakladá ako s dôvernými, sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti. Colné orgány ich nemôžu ďalej oznamovať bez výslovného súhlasu osoby alebo orgánu, ktorý tieto údaje poskytol; poskytnutie týchto informácií sa povolí v takom prípade, ak sú tak colné orgány povinné alebo oprávnené konať na základe platných predpisov, hlavne v súvislosti s ochranou údajov alebo súdnym konaním.“

B — *Belgický právny poriadok*

19. Podľa článku 320 ods. 1 AWDA [9] je každý úradník a každá osoba, ktorá prijíma opatrenie z akéhokoľvek dôvodu v rámci uplatnenia daňových právnych predpisov alebo má prístup k úradom správy cla a daní, povinná zachovávať mimo oblasti výkonu svojich funkcií „úplnú mlčanlivosť ohľadom všetkého, čo sa dozvedela v rámci výkonu svojich úloh“.

20. Rovnako ako ďalšie daňové pravidlá je toto ustanovenie súčasťou belgického verejného poriadku, z čoho nevyplýva vylúčenie toku informácií týkajúcich sa daňového preskúmania (v oblasti ciel) do občianskeho konania.

21. Belgická procesnoprávna úprava umožňuje občianskym súdom vypočuť úradníkov ako svedkov [10] a uložiť colným orgánom povinnosť predložiť písomnosti z daňového spisu. [11] V takomto prípade sa osoby podliehajúce povinnosti mlčanlivosti môžu podrobiť príkazu súdu.

III — Skutkový stav vo veci samej

22. Beecham Group a ďalšie podniky, ktoré sú žalobcami v spore v konaní vo veci samej (ďalej len „Beecham a ďalší“), patria do skupiny GlaxoSmithKline (ďalej len „GSK“), špecializovanej na výrobu a uvádzanie na trh liečiv a iných prípravkov pre zdravie, ktorá je spolumajiteľkou niektorých zapísaných ochranných známok.

8 — Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307).

9 — Koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen (kráľovské nariadenie z 18. júla 1977 o koordinácii všeobecných predpisov o osobitných clách a daniach).

10 — Článok 915 a nasl. Gerechtelijk Wetboek, belgický občiansky súdny poriadok.

11 — Článok 877 a nasl. belgického občianskeho súdneho poriadku.

23. Žalovaná spoločnosť Andacon NV sa zaoberá veľkopredajom liečiv.

24. V priebehu rokov 2003 a 2004 vyfakturoval podnik GSK Export Ltd, ktorý je partnerom žalobkýň v Keni, značné množstvo výrobkov skupiny, ku ktorej patria etiópske spoločnosti MBATA (Ethiopia) Pvt. Ltd. Company (ďalej len „MBATA“) so sídlom v Addis Abebe. Konečným príjemcom tovaru bola etiópska armáda.

25. Zemepisná poloha Etiópie v takzvanom „Africkom rohu“ a bez prístupu k Čiernemu moru po vzniku nezávislosti Eritrei si vynucuje prepravu liekov loďou až do prístavu Džibutsko a po ich vyložení pozemnou dopravou do etiópskeho hlavného mesta.

26. GSK požiadala Spojené kráľovstvo o prijatie opatrenia colnými orgánmi podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 3295/94 [12] a príslušné anglické úrady túto žiadosť prijali 26. novembra 2003 s účinnosťou od 25. novembra 2004 a informovali svojich belgických partnerov v decembri 2003.

12 — Nariadenie Rady (ES) č. 3295/94 z 22. decembra 1994, ktorým sa ustanovujú opatrenia zakazujúce uvoľnenie falšovaných a pirátskych tovarov do voľného obehu, ich export, reexport alebo uplatňovanie režimu suspenzie pre tieto tovary (Ú. v. ES L 341, s. 8; Mim. vyd. 02/005, s. 318).

27. Začiatkom októbra roku 2004 belgická pohraničná služba informovala GSK, že objemná zásielka výrobkov nesúcich jej ochrannú známku bola dovezená do Belgicka cez prístav Antverpy z miesta odoslania nachádzajúceho sa mimo Európsku úniu.

28. GSK dostala povolenie skontrolovať na mieste niekoľko vzoriek dotknutých výrobkov, aby mohla overiť, či ide o napodobeniny. Vďaka číslam zásielky potvrdila dovoz výrobkov predaných MBATA do Európskej únie, ktoré boli určené etiópskej armáde ako konečnému príjemcovi.

29. Na základe skutočnosti, že predbežný prieskum preukázal pravosť sporných výrobkov, belgické colné orgány odmietli poskytnúť podrobnejšie informácie majiteľke ochrannej známky, pretože sa domnievali, že nariadenie č. 1383/2003 sa netýka paralelných dovozov.

30. Na žiadosť GSK vydal 5.októbra 2004 predseda Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen (súd prvého stupňa v Antverpách) uznesenie, ktorým zakázal každému, kto mal v držbe tieto liečivá, ako aj iný tovar, ktorý GSK predala MBATA, pôvodom z Džibutska, aby tento tovar odovzdal, aj keď sa ešte nachádzal v tranzite, a stanovil na náklady navrhovateľov súdneho exekútora ako uscho-

vávateľa uvedeného výrobku, ktorého poveril zhromaždením a zapísaním do protokolu všetkých nevyhnutných údajov o akosti, názve tovaru, jeho pôvode a mieste určenia.

31. Na žiadosť ustanoveného uschovávateľa sa listom zo 6. októbra 2004, ktorý podpísal súdny exekútor, zabavilo 202 zásielok liečiva.

32. Vyšetrovanie ukázalo, že MBATA najprv zamýšľala znovu predať zabavené tovary spoločnosti so sídlom v Spojenom kráľovstve a následne podniku AYEZAN E-Gistic L.l.c. (ďalej len „AYEZAN"), podliehajúcemu právnym predpisom Spojených arabských emirátov.

33. Spoločnosť tejto arabskej krajiny uplatnila proti uzneseniu z 5. októbra 2004 opravný prostriedok, ktorý podala tretia osoba, ktorý predseda súdu prvého stupňa v Antverpách 24. marca 2005 zamietol ako neopodstatnený.

34. AYEZAN podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Hof van Beroep te Antwerpen (odvolací súd v Antverpách). Rozhodnutím z 1. marca 2006 nariadil uvedený súd colnému úradu v Antverpách, aby mu zaslal úplný spis týkajúci sa dovozu 202 zásielok liečiv. Oblastný riaditeľ túto žiadosť prijal 28. apríla 2006.

35. Rozsudkom z 13. septembra 2006 Hof van Beroep zamietol odvolanie ako neopodstatnené.

36. Podľa názoru tohto súdu mala colná správa oprávnenie ukázať majiteľovi ochrannej známky niekoľko vzoriek sporných tovarov s cieľom určiť, či ide o napodobeniny v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1383/2003. Podľa uvedeného súdu nie je však taká prezentácia rovnocenná s dôkladnou kontrolou uvedenou v článku 9 ods. 3 druhom pododseku, ktorá umožňuje vyčerpávajúcim spôsobom kontrolovať pôvod tovaru a miesto, odkiaľ sa tovar doviezol, alebo uskutočniť detailnú technickú analýzu odobratej vzorky podľa posledného pododseku uvedeného článku.

37. Hoci uznesenie vnútroštátneho súdu neuvádza mnoho podrobných údajov o spore prejednávanom vnútroštátnym súdom, je možné z toho vyvodiť, že Beecham a ostatní požadujú od Rechtbank van koophandel, aby jednak zakázal spoločnosti Andacon NV užívať sporné výrobky v obchode bez súhlasu jeho vlastníkov a jednak zničil zabavený tovar.

38. Spoločnosť Andacon NV popiera, že by informácie získané belgickými colnými orgánmi boli použité na účely odlišné od tých, ktoré sú stanovené nariadením č. 1383/2003, najmä v rámci boja proti paralelným dovozom.

IV — Prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom

39. Relevancia uvedených nariadení Spoločenstva, ktoré sú priamo použiteľné v členských štátoch, podnietila Rechtbank van koophandel Brussel k tomu, aby prerušil konanie predtým, než rozhodne vo veci samej, a položil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 9 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1891/2004 vykladať v tom zmysle, že príslušným colným oddeleniam alebo príslušnému colnému úradu zakazuje, aby informovali podľa článku 9 ods. 2 nariadenia č. 1383/2003 alebo uskutočnili kontrolu podľa článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia (ES) č. 1383/2003, pokiaľ žiadosť o konanie doručená pred 1. júlom 2004 nebola doplnená o vyhlásenie uvedené v článku 6 nariadenia č. 1383/2003? Inými slovami je toto vyhlásenie formálnym predpokladom ďalšej platnosti žiadosti o konanie?

2. Má sa článok 4 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1383/2003 vykladať v tom zmysle, že colná správa v Antverpách mala možnosť predložiť šesť vzoriek tovarov majiteľovi ochrannej známky, aby sa mohlo určiť, či tu ide o falšovaný tovar s tým, že toto poskytnutie vzoriek sa nedá stotožniť s dôkladnou kontrolou v zmysle článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia (ES) č. 1383/2003, v rámci ktorej je prípustné presne kontrolovať pôvod tovaru a miesto, odkiaľ sa tovar doviezol, či s dôkladnou technickou analýzou odobratej vzorky podľa článku 9 ods. 3 posledného pododseku nariadenia (ES) č. 1383/2003? Pokiaľ bude odpoveď na túto otázku kladná, malo sa toto predloženie uskutočniť v rámci lehoty troch pracovných dní uvedenej v článku 4 ods. 1 nariadenia?

3. Bráni nariadenie (ES) č. 1383/2003 tomu, aby belgickí colní úradníci poskytovali ďalej informácie, ktoré boli získané v rámci uplatnenia nariadenia, mimo kanálov uvedených v článku 9 ods. 2 a článku 9 ods. 3 prvom pododseku nariadenia, napr. v rámci výsluchu svedkov alebo predloženia písomností nariadených prvostupňovými belgickými súdmi?

4. Bráni nariadenie (ES) č. 1383/2003 tomu, aby sa informácie, ktoré sa získali pri uplatnení článku 4 ods. 2 (pozri druhú otázku) a článku 9 ods. 2 a 3 — iné než informácie uvedené v článku 9 ods. 3 prvom pododseku — alebo pri vykonávaní výsluchu svedkov alebo predložení písomností nariadených belgickým súdom (pozri tretiu otázku), využité v rámci konania, ktoré neslúži k tomu,

aby sa odhalili napodobeniny tovaru, napr. v rámci konania týkajúceho sa boja proti paralelným dovozom?“

V — Posúdenie prejudiciálnych otázok

A — *Úvodné poznámky: o príslušnosti Súdneho dvora*

40. Vnútroštátne uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania bolo doručené kancelárii Súdneho dvora 5. marca 2007.

41. Dňa 16. mája 2007 podala spoločnosť Beecham a iní proti rozhodnutiu vnútroštátneho súdu odvolanie na Hof van Beroep te Brussel.

42. V priebehu písomnej časti konania predložili vyjadrenia spoločnosť Beecham a iní, Andacon NV, nemecká a belgická vláda a Komisia Európskych spoločenstiev.

43. Vzhľadom na to, že uskutočnenie pojednávania sa nepožadovalo, vec bola po všeobecnej schôdzi, ktorá sa konala 26. februára 2008, pripravená na účely vypracovania týchto návrhov.

44. Posúdenie tejto procesnej otázky predtým, než sa bude posudzovať návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa zdá nevyhnutné vzhľadom na tvrdenia žalobkýň v tomto smere v konaní vo veci samej, ktoré sú obsiahnuté v spise poskytnutom Súdnemu dvoru.

45. Už som uviedol, že Beecham a iní napadli uznesenie vnútroštátneho súdu. Namietajú, že na základe odkladného účinku vnútroštátneho odvolania sa vec odňala Rechtbank van koophandel de Brussel a bola pridelená Hof van Beroep te Brussel.

46. Uvedenej argumentácii nechýba logika, pretože poukazuje na ustálenú judikatúru, ktorá umožňuje odmietnuť návrh podaný vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom konania vo veci samej alebo ak ide o hypotetický problém. [13]

13 — Rozsudky zo 16. decembra 1981, Foglia, 244/80, Zb. s. 3045, bod 18; z 25. októbra 2005, Schulte, C-350/03, Zb. s. I-9215, bod 43, a z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Zb. s. I-1455, bod 52.

47. Prirovnanie prejednávaného prípadu k veciam, v ktorých sa vydali rozsudky, z ktorých vyplynula uvedená judikatúra Súdneho dvora, nie je presvedčivé. Využitím opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva totiž nezaniká spojitosť medzi požadovaným odborným výkladom práva Spoločenstva a vecnou podstatou rozsudkov, uvedená spojitosť sa takisto nestáva iba teoretickou.

48. Toto nie je prostriedok, akým by bolo možné poprieť príslušnosť Súdneho dvora, pretože akonáhle sa konanie pred súdom *ad quem* skončí, vráti sa vec súdu a *quo*, autorovi návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý pokračuje v jeho prejednaní. Ak sa odvolaniu vyhovie, Súdny dvor vec odloží [14]; v opačnom prípade je prejudiciálna otázka úplne aktuálna.

49. V skutočnosti v takýchto prípadoch Súdny dvor zmenil svoju judikatúru, podľa ktorej Súdny dvor pôvodne pokračoval v konaní o prejudiciálnej otázke, dokiaľ vnútroštátny súd nevzal návrh späť alebo ho nezrušil [15], a teraz rozhoduje o tejto otázke podľa toho, či vnútroštátne opravné prostriedky podané proti vnútroštátnemu rozhodnutiu majú odkladný účinok. Teda Súdny dvor preruší konanie, pokiaľ vnútroštátne procesné normy stanovia takýto odkladný účinok [16], a v opačnom prípade v konaní pokračuje.

14 — Uznesenia zo 16. januára 1996, Ardon a i., C-310/94; neuverejnené v Zbierke; z 8. decembra 1993, Bosman, C-269/92; zo 4. júla 1990, Plapied a Gallez, C-34/90; z 3. júna 1969, Chanel, 31/68, Zb. s. 403.

15 — Rozsudky z 30. januára 1974, BRT, 127/73, Zb. s. 51, bod 9, a z 9. marca 1978, Simmenthal, 106/77, Zb. s. 629, bod 10.

16 — Uznesenia z 3. júna 1969, Chanel, už citované; z 20. januára 1988, Nationaal Instituut vor Landbouwkrediet, C-132/87; a zo 4. júla 1990, Plapied a Gallez, už citované.

50. Toto riešenie má dvojitú výhodu: jednak rešpektuje práva jednotlivcov na podanie opravného prostriedku podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku; okrem toho chráni postavenie súdu *a quo* ako autora návrhu na začatie prejudiciálneho konania tým, že sa snaží vyhnúť tomu, aby bol vystavený na milosť procesným taktikám účastníkov konania vo veci samej.

51. Zo spisu vyplýva, že z dôvodu nedostatku informácií o spomínanom odkladnom účinku odvolania proti vnútroštátnemu uzneseniu, Súdny dvor zaslal Hof van Beroep te Brussel list, v ktorom požadoval vysvetlenie belgického procesného práva.

52. Hof van Beroep te Brussel listom z 8. januára 2008, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora 17. januára 2008, odpovedal, že odvolanie nemá spomínaný odkladný účinok, a konanie o prejudiciálnej otázke môže teda pokračovať obvyklým spôsobom.

53. V dôsledku toho je potrebné považovať prejudiciálne otázky za prípustné a začať ich posúdenie.

B — *O prvej prejudiciálnej otázke*

54. Základom otázky sú legislatívne zmeny uskutočnené v dobe rozhodujúcej z hľadiska skutočností sporu vo veci samej.

55. Z opísania právneho rámca vyplýva, že nariadenie č. 1383/2003 sa uverejnilo v auguste 2003 a nadobudlo účinnosť 1. júla 2004, zatiaľ čo vykonávacie nariadenie sa prijalo až 21. októbra 2004, uverejnilo sa v Úradnom vestníku 30. októbra 2004 a so spätnou účinnosťou sa použilo od toho istého dátumu ako základné nariadenie, a síce od 1. júla 2004.

56. Keďže článok 9 prvý odsek vykonávacieho nariadenia stanovuje povinnosť, že žiadosti o prijatie opatrení podané do 1. júla 2004 sa musia doplniť vyhlásením uvedeným v článku 6 nariadenia č. 1383/2003, vnútroštátny súd by chcel vedieť, či táto povinnosť mohla byť uložená spoločnosti Beecham a iní, keďže ku sporným udalostiam došlo na začiatku októbra 2004, t. j. pred vydaním tlačenej verzie vykonávacieho nariadenia. Želá si najmä zistiť, či vyššie uvedená požiadavka je *sine qua non* podmienkou platnosti žiadosti o prijatie opatrení.

57. So zreteľom na tento legislatívny nedostatok sa domnievam, že vhodným riešením je použitie najzákladnejších nástrojov právneho výkladu, všeobecných zásad každého právneho poriadku.

58. Zásada uverejnenia právnych noriem, úzko spätá so zásadou právnej istoty, bráni tomu, aby sa od občanov vyžadovalo dodržiavanie zákonov v prípade neexistencie mechanizmov vyhlasovania, ktoré sprístupňujú tieto normy jednotlivcom. Až touto skutočnosťou nadobúda výraz „neznalosť zákona neospravedlňuje“, tak známy španielskym právnikom [17], svoje pravé hodnoty.

59. V prejednávanom prípade je myšlienka odsudzovať žalobcu v konaní vo veci samej za to, že nepredložil vyhlásenie uvedené v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1383/2003 v prílohe svojej žiadosti na prijatie opatrenia, podané GSK anglickým colným orgánom v novembri 2003, čo uvádza aj spoločnosť Andacon NV, v rozpore s týmito zásadami.

60. Na jednej strane na základe skutočnosti, že nariadenie č. 1383/2003 neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie týkajúce sa najmä žiadostí o prijatie opatrení podaných pred jeho nadobudnutím účinnosti, Beecham a iní

17 — Dôvodom je, že táto zásada je obsiahnutá v článku 6 ods. 1 úvodného nadpisu kapitoly III občianskeho zákonníka „Všeobecná účinnosť právnych noriem“.

mohli očakávať, že žiadosti, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 3295/1994 zostanú účinné. V tomto rámci článok 6 nariadenia č. 1383/2003 pôsobil iba do budúcnosti, v prípade žiadostí podaných od 1. júla 2004.

61. Na druhej strane, ako tvrdí správne Komisia, správny výklad článku 9 prvého odseku vykonávacieho nariadenia vedie k tomu, že žiadosti o kontrolu podané colným úradom zostávajú platné až do uplynutia doby, na ktorú sa priznali; a táto základná podmienka je nezávislá na prípadnom osude vyhlásenia, ktoré musí byť podľa uvedeného článku priložené, pretože tento dokument je spojený s istotou, ktorú by mohli prípadne požadovať členské štáty. Na rozdiel od žiadostí podaných po 1. júli 2004 [18] zákonodarca nepodmienil zachovanie platnosti žiadostí podaných pred týmto dátumom dodržaním tejto náležitosti, v záujme zachovania koherentnosti s nariadením č. 3295/1994 [19], ktoré toto dodržanie rovnako kategoricky nevyžadovalo.

62. Stanovisko spoločnosti Andacon NV by znamenalo, že by sa pripustila zmena hmotnoprávnych podmienok platnosti žiadostí podaných pred 1. júlom 2004 tým, že by sa doplnila nová požiadavka, dodatočné vyhlásenie podľa článku 6 nariadenia č. 1383/2003, ktoré podľa nariadenia č. 3295/1994 patrilo do diskrečnej právomoci členských štátov. To by bolo v rozpore sa zásadami právnej istoty a legitímnej dôvery a rovnako by porušovalo práva nadobudnuté autormi žiadostí prijatých pred zmenou právnej úpravy nariadením č. 3295/1994.

63. V dôsledku toho je potrebné na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať záporne v tom zmysle, že vyhlásenie uvedené v článku 6 nariadenia č. 1383/2003 nie je formálnou podmienkou toho, aby žiadosti o prijatie opatrení colnými orgánmi podané pred 1. júlom 2004 aj naďalej boli platné.

C — *O druhej prejudiciálnej otázke*

64. Druhou otázkou sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora na hranice konania colných orgánov vo svetle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1383/2003, a to otázkou, či uvedený článok umožňoval úradu v Antverpách predložiť majiteľovi ochrannej známky šesť vzoriek odobratých z tovaru s cieľom určiť, či išlo o nedovolené napodobeniny.

65. Rechtbank van koophandel si myslí, že neexistuje dôvod, aby sa takéto predloženie prirovnávalo k dôkladnej kontrole podľa

18 — Článok 5 ods. 5 druhý pododsek nariadenia č. 1383/2003.
19 — Článok 3 ods. 2 v spojení s ods. 6.

článku 9 ods. 3 druhého pododseku vyššie uvedeného nariadenia, ktorá umožňuje kontrolovať pôvod tovaru, miesto, odkiaľ sa tovar doviezol, ani k dôkladnej technickej analýze odobratých vzoriek stanovenej v treťom pododseku vyššie uvedeného ustanovenia.

66. V prípade kladnej odpovede sa taktiež usiluje zistiť, či k tomuto predloženiu muselo dôjsť v lehote troch pracovných dní, stanovenej v článku 4 ods. 1 vyššie uvedeného nariadenia.

67. Je potrebné súhlasiť s Komisiou v tom smere, že prípady uvedené v článkoch 4 a 9 nariadenia č. 1383/2003 sa od seba odlišujú. Vzhľadom na ich vplyv na konečnú odpoveď je teda potrebné ich stručne vysvetliť.

68. Prvé z uvedených ustanovení sa týka opatrení, ktoré je možné prijať colnými orgánmi pred podaním žiadosti o prijatie opatrení ako vyplýva z názvu oddielu I kapitoly II vyššie uvedeného nariadenia, ktorého jediným ustanovením je článok 4.

69. Ide o minimálne opatrenia, ktorých cieľom je informovať majiteľa prípadne porušeného práva k duševnému vlastníctvu o existencii podozrivého tovaru, aby ten mohol v lehote troch dní od prijatia oznámenia podať žiadosť o prijatie opatrení colnými orgánmi v súlade s článkom 5 nariadenia č. 1383/2003.

70. Cieľom je položiť základy pre následné hĺbkové vyšetrovania uskutočňované colnými orgánmi, ako aj majiteľom ochrannej známky alebo obdobného práva, ktoré sú prípustné iba po predložení požadovanej formálnej žiadosti na vykonanie kontroly a jej prijatím zo strany colných orgánov. Akonáhle k tomu dôjde, je možné uskutočniť prieskum stanovený v článku 9. Inými slovami, články 4 a 9 sa navzájom vylučujú.

71. Ako pritom vyplýva z vnútroštátneho uznesenia, GSK podala žiadosť v novembri 2003, pričom túto žiadosť prijali britské colné orgány v tom istom mesiaci a belgické colné orgány ju prijali v decembri 2003. Za týchto podmienok, ako uvádza belgická vláda, nemá výklad článku 4 nariadenia č. 1383/2003 pre Rechtbank van koophandel de Bruxelles význam. Preto navrhujem, aby zostala druhá prejudiciálna otázka nezodpovedaná.

D — *O tretej a štvrtej prejudiciálnej otázke*

72. Vnútroštátny súd má obavy týkajúce sa použitia informácií zhromaždených colnými orgánmi mimo kanály uvedené v nariadení č. 1383/2003, najmä ak tieto informácie môžu byť odhalené v rámci výsluchu svedkov alebo predložené ako dôkazy v inom spore na príkaz sudcu (tretia otázka) alebo použité v rámci konaní týkajúcich sa boja proti paralelným dovozom (štvrtá otázka).

73. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť odpovedať na tieto dve otázky oddelene, mám rovnaký názor, aký má nemecká vláda [20], že je potrebné sa týmito otázkami zaoberať spoločne, pretože majú spoločný základ: použitie informácií získaných v presne vymedzenom konaní, akým je konanie v colných záležitostiach, a ich následné použitie v iných konaniach.

74. Po prvé je potrebné upresniť, že otázka vnútroštátneho súdu sa týka informácií o skutočnom alebo odhadovanom množstve tovaru, jeho skutočnej alebo predpokladanej povahe, mene a adrese príjemcu, odosielateľa, deklaranta alebo držiteľa tovaru a pôvodu tovaru a miesta, odkiaľ sa doviezol, v súlade s článkom 9 ods. 2 a 3 prvým pododsekom nariadenia č. 1383/2003.

75. Po druhé právna úprava sa odlišuje podľa toho, aká osoba poskytla informácie. V dôsledku toho sa právna situácia colných úradníkov odlišuje od situácie majiteľov práv k duševnému vlastníctvu, ktorí mali prístup k spomínaným informáciám a mali v úmysle ich využiť inak.

76. Zamestnanci pohraničných colných úradov nie sú viazaní článkom 12 nariadenia č. 1383/2003, pretože prvý odsek uvedeného článku, ktorý obmedzuje použitie prijatých údajov iba na účely tohoto nariadenia, uvádza iba „držiteľa práva“. Z toho je teda možné vyvodiť, že zamestnanci colnej správy nepodliehajú tomuto ustanoveniu, lebo na nich sa vzťahuje článok 15 Colného kódexu Spoločenstva ako *lex generalis v* tejto oblasti.

77. Tento naposledy uvedený článok povoľuje colným orgánom poskytnúť informácie v rozsahu, v akom sú povinné tak urobiť v súvislosti s ochranou údajov alebo súdnym konaním. Právnu úpravu uplatniteľnú na použitie uvedených údajov mimo colnej oblasti predstavuje teda vnútroštátny procesný predpis, v prejednávanom prípade belgické právne predpisy.

20 — Predložila pripomienky len k týmto dvom posledným otázkam.

78. V dôsledku toho je potrebné na tretiu prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že nariadenie č. 1383/2003 nebráni tomu, aby colní úradníci poskytli informácie získané v rámci vykonania nariadenia mimo kanály, ktoré sú uvedené v článku 9 ods. 2 a 3 prvom pododseku tohoto nariadenia, v rámci výsluchu svedkov alebo predloženia dôkazov nariadených vnútroštátnymi súdmi.

79. Pokiaľ ide o majiteľa práva k duševnému vlastníctvu, jeho právna situácia sa zásadne neodlišuje od situácie colných úradníkov. Hoci, ako som už uviedol, článok 12 prvý odsek nariadenia č. 1383/2003 obmedzuje škálu možností uplatnenia informácií poskytnutých colnými orgánmi iba na účely výslovne stanovené nariadením, druhý odsek vyššie uvedeného ustanovenia podrobuje zákonnosť iných uplatnení právnemu poriadku členského štátu, na ktorého území sa tovar nachádza, spravidla štátu colného orgánu, ktorý ohlásil existenciu podozrivého tovaru.

80. Škála sa znovu rozširuje tým, že ponúka majiteľovi práva k duševnému vlastníctvu všetky možnosti dovolené vnútroštátnym právom, zahrnujúce konanie pred všetkými súdmi, teda konanie pred občianskymi súdmi a konanie umožňujúce boj proti paralelným dovozom.

81. Podľa Súdneho dvora sa môže majiteľ ochrannej známky brániť paralelným dovozom z tretích krajín v prípade, ak niekto zamýšľa doviezť tovar na územie Spoločenstva pod jeho ochrannou známkou bez jeho výslovného či konkludentného súhlasu. Na tento tovar sa neuplatní teória vyčerpania práva z ochrannej známky, použiteľná iba v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru. [21]

82. V dôsledku toho sú v prípade nedostatku jeho súhlasu porušené práva majiteľa ochrannej známky. [22] Cieľom nariadenia č. 1383/2003 je bojovať proti obchodovaniu s falšovaným tovarom a nedovolenými napodobeninami tohto tovaru, ktoré porušujú právo duševného vlastníctva. Nie je možné teda pochopiť, prečo by majiteľ týchto práv nemohol použiť informácie získané od colných orgánov na obranu týchto práv pred inými súdmi, aby sa tak bojovalo proti paralelným dovozom.

83. Na záver sa preto domnievam, že na štvrtú prejudiciálnu otázku sa má odpovedať tiež záporne v tom zmysle, že nariadenie č. 1383/2003 nebráni tomu, aby sa informácie získané na základe článku 9 ods. 2 a 3 tohto nariadenia použili v rámci konania, ktorého cieľom je zabrániť paralelným dovozom z tretích krajín, pokiaľ tieto dovozy porušujú právo k ochrannej známke.

21 — Rozsudok zo 16. júla 1998, Silhouette International Schmied, C-355/96, Zb. s. I-4799, body 18 a 22 až 26; v spojení s rozsudkom z 1. júla 1999, Sebago a Maison Dubois, C-173/98, Zb. s. I-4103, body 17 až 20, a rozsudkom z 20. novembra 2001, Zino Davidoff a Levi Strauss, C-414/99 až C-416/99, Zb. s. I-8691, bod 47.

22 — Rozsudok z 8. apríla 2003, Van Doren + Q, C-244/00, Zb. s. I-3051, bod 26, a rozsudok z 30. novembra 2004, Peak Holding, C-16/03, Zb. s. I-11313, bod 36.

VI — Návrh

84. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem Súdnemu dvoru odpovedať na prejudiciálne otázky položené Rechtbank van koophandel takto:

1. Vyhlásenie uvedené v článku 6 nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 z 22. júla 2003, ktoré sa týka colného konania pri tovare podozrivom z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, pri ktorom sa zistilo, že sa takéto práva porušili, nepredstavuje formálnu podmienku toho, aby žiadosti o prijatie opatrení colnými orgánmi podané do 1. júla 2004 aj naďalej boli platné.

2. Nariadenie č. 1383/2003 nebráni tomu, aby colní úradníci poskytli informácie získané v rámci vykonania nariadenia mimo kanály uvedené v článku 9 ods. 2 a 3 prvom pododseku tohto nariadenia, v rámci výsluchu svedkov alebo predloženia dôkazov nariadených vnútroštátnymi súdmi.

3. Nariadenie č. 1383/2003 nebráni tomu, aby sa informácie získané na základe článku 9 ods. 2 a 3 tohoto nariadenia použili v rámci konania, ktorého cieľom je zabrániť paralelným dovozom z tretích krajín, pokiaľ tieto dovozy porušujú právo k ochrannej známke.